

צילום: Artscan

כולו לב

פרפרים

"תמונת הניצחון שלי חיובת לכלול שחרור בעלי חיים"

יפית סרנגה, אמנית, פילוסופית וסמנכ"לית שיווק בחברת הייטק, עוסקת באמנות שלה בביקורת על תעשיית המזון מהחי. "האדישות לסבלם של בעלי החיים קיימת בכל העולם, גם בישראל, אבל אני מאמינה שהכי חשוב לפני עלות השחר, ואנחנו בדרך להגברת המודעות, לשינוי מהותי" | **יעל בס חן**

"אמנות מחאתית היא זרם המשתמש ביצירות אמנות כדרך להביע ביקורת חברתית, פוליטית או תרבותית. מטרתה לעורר דיון, להגביר מודעות ולהחליט שינוי חברתי. חלק מרכזי באמנות שלי דן בשחרור בעלי חיים, בביקורת על תעשיית המזון מהחי, על ניסויים בבעלי חיים, וכל פעולה אחרת שגורמת לשעבוד ולסבל שלהם. יצירות אמנות מחאתיות בנושא הזה מדגישות את הקשר בין האדם לבעל החיים, ומפנות שאלות מוסריות לגבי הדרך שהחברה האנושית מתייחסת אל בעלי החיים. כשאני מתכוננת על העשייה שלי, אני מוצאת דבר אחד שבוטל בה: אני בונה יצירה חיובית שיוצרת דיאלוג, למען הבנה ושינוי מהותי בעולם."

"השתקתי אחרי הטבח"

עד 7 באוקטובר הציגה יפית בתערוכות בארץ ובעולם אמנות העוסקות רק בבעלי החיים. יפית: "עם היוודע

יפית סרנגה, המגדירה עצמה "אמנית מחאתית", היא בת 47, מתגוררת ברעננה, ואימא של שירן, בת 17. היא עובדת כסמנכ"לית שיווק בחברת ההייטק "קומטל ישראל", בוגרת תואר ראשון בתקשורת וניהול מטעם המכללה למנהל, בעלת תעודת הוראה בתקשורת, ובעלת תואר שני בפילוסופיה מטעם אוניברסיטת בר-אילן. "קיים קשר בלתי נפרד בין כל הדברים שבהם אני עוסקת", היא אומרת. "הפילוסופיה שבי מביעה את עצמה במילים, האמנית מחיה את המילים לכדי תפיסה חזותית, וכשאני אשת השיווק - אני מהדהדת את המסרים לקהל".

את מגדירה עצמה "אמנית מחאתית".

צילום: עופר תנין

יפית סרנגה

"היצירות שלי משדרות תחושת קרבה והזדהות, כאילו אני מזמינה את הצופה לקחת חלק פעיל בשיח איתי. גם ציור של כלב תמים הוא בעל משמעות עמוקה ונושא בחובו הזמנה לרפלקציה ומודעות"

העיסוק בנושא הוא צו השעה. ברור לחלוטין שאני יכולה לצייר כל ציור נוף או כד פרחים מהמם, אבל אין בי שום מוטיבציה לצייר משהו שלא בעור מתוכי, שאין לו משמעות. אנשים נוטים לחיות את חייהם כאנשים מוסריים, הגונים וטובים, ועם זאת לוקחים חלק בתעשייה אלימה הקוראת תיגר על השלמות המוסרית של האדם. כל ציוריי נועדו להגיע ללבבות של אנשים, ולזעוק באמצעים חזותיים את השיח על עוולותינו אל מול תעשיית בעלי החיים. אומנם ציוריי הם ציורי מחאה, אך הם אינם מציגים דם ואלימות".

לפני שנה הוציאה יפית ספר באותו נושא - "וחך, אוכל יטעם-לו - שיח פילוסופי על תעשיית בעלי החיים בעידן המודרני". הספר מבוסס על התזה שלה לתואר השני בפילוסופיה, ומציג, לדבריה, "מחשבה פילוסופית ומבט לעולם תעשיית בעלי החיים המודרנית. בעת כתיבת התזה הגעתי לתובנה, שיש צורך למצוא מדיה שתצליח לעבור את מחסום הקריאה ולהוביל למודעות. במהלך שנה שלמה עבדתי על אוסף ציורי שמן המציגים את הקשר אדם-חיה, ועוסקים בהתנהגות שלנו כלפי בעלי החיים שבתעשייה. את צאת הספר ליוותה תערוכת יחיד שלי בגלריית INTU בארנה, הרצליה, ובמשך שלושה שבועות, בכל ערב, קיימתי שיח גלריה ובו סיפרתי את הסיפור האישי שלי ביחד עם הסבר פילוסופי ואמנותי העומד מאחורי הציורים. התגובות היו מדהימות, בעיקר מאנשים שאוכלים בעלי חיים והתוודעו למידע חדש ולהתייחסות פילוסופית אחרת ממה שהם מכירים".

סגנון ריאליסטי עם טאץ' אישי

יפית למדה במהלך השנים אמנות במכון אבני, ובמסגרת לימודי החוץ של בצלאל. לדבריה, לימודים אלה "עזרו לי לשפר טכניקה ובעיקר להרחיב את אופק המחשבה בכל הקשור לאמנות". היא מציירת בבית, בעיקר בצבעי שמן, ומלבד היוותה "אמנית מחאתית", היא מגדירה את עצמה כ"ציירת אמנותית". יפית: "אמנותיות באמנות היא גישה המדגישה את יכולתה של היצירה לעורר רגשות אצל הצופה. אמנותיבי מהמילה Emotion. היא מבוססת על ההנחה שאמנות היא לא רק פעולה אסתטית או תרבותית, אלא גם חוויה רגשית שיש בה השפעה על מצב הרוח, התחושות ונפש האדם. האמן מבקש לגעת בצופה ברמה עמוקה יותר. הסגנון שלי הוא ריאליסטי עם טאץ' אישי. לפעמים אני מנסה לצייר באופן מופשט יותר, אבל הירידה לפרטים כנראה חזקה ממני. אני משתמשת בצבעים עזים, בפרספקטיבה, כל מה שאני מאמינה שידגיש את הבעת הגיבורים הראשיים שלי, שהם מושא המחאה שלי. היצירות

הטבח הנורא בתינוקות, ילדים, נשים ואזרחים חפים מפשע, השתתקתי. כאישה פמיניסטית, דעתנית ונוכחת, נאלמתי אל מול השימוש בגוף הנשי כחלק מפרקטיקה מלחמתית, וכסימבול לפגיעה בעתיד העם היהודי. במשך זמן רב לא הצלחתי להביא את עצמי לצייר ולו קו אחד במחברת. החרדה והעצב הרב מילאו אותי, ורוב הזמן הסתובבתי עם דמעות בעיניים, בלי יכולת לחשוב על שום דבר אחר. לקח זמן עד שאספתי את עצמי, ופנית שוב לצייר".

מאז הציגה בכמה תערוכות. היא הציגה בתערוכה בברלין בגלריה The 4th wall. התערוכה הציגה תרומות יצירות של 100 אמנים מוערכים מישראל וגרמניה, לצד יוצרים בינלאומיים. יפית הציגה ציור הנקרא #JewishToo. "לקראת סוף שנת 2023 קיבלתי 'קול קורא' מגלריה בן עמי בתל אביב, היא מספרת, "ששיתפה פעולה עם גלריה The 4th Wall בברלין. נקראתי, ביחד עם אמנים אחרים, לשלוח 'מכתב לעולם'. התחבטתי בנוגע למסר שאני רוצה להעביר. מה מוסרים לעולם שלא רואה את האישה היהודייה? לעולם שמאפשר קריאות של מוות ליהודים? לפמיניסטיות שדורשות התנגדות לשימוש בגוף הנשי, אך נשארות דוממות כשמדובר באישה יהודייה? הציור שלי, דיוקן של אישה, מבטא כבוד לאישה היהודייה והתייחסות לסבלה, ומנגד גם מציב ביקורת נוקבת כלפי כל מי שמעז לראות אותנו שוות פחות ומתעלם מסבלנו. התערוכה נעלה בתחילת אפריל, וקיבלה הד תקשורת בברלין ובישראל".

בהמשך הציגה יפית את "תמונת הניצחון שלי", בגלריית מרכז אמרגד בפתח תקווה - ציור בהשראת הפעוטות החטופים כפיר ואריאל ביבס. "המחשבה שתינוקות עומדים בקו ראשון ומשמשים כלי נגיחה במלחמה היא מחשבה איזומה ודמונית", אומרת יפית. "בתערוכה הצגתי שני ציורי שמן. האחד, ציור בשם 'פרפרים', שבו מוצג תינוק ג'ינג'י כמה לחופש ומשתאה לאורם של פרפרים העפים סביבו. הציור השני מציג ילד שמח יושב בטבע הפתוח ושפירית על ידו. השפירית, מבחינתי, מייצגת את יכולתנו לנתב את האור הטהור שבתוכנו, המחובר ללב שלנו ולאלוהות, וברקע ציירתי פרות רועות בחופשיות. תמונת הניצחון שלי, באופן בלתי נמנע, חייבת גם לכלול שחרור בעלי חיים, שהרי לא סביר שנבקש חמלה לעצמנו, ובמקביל ניצור עוול וסבל לזולת אחר. הציורים הללו יוצגו החל מהחדש בתערוכה 'פרפרים של שלום' בבית חיל האוויר בהרצליה".

מחאה בלי דם ואלימות

מהיכן הגיעה התשוקה שלך לנושא בעלי החיים? "גדלתי כנכדה למשפחת קצבים. סבי וסבתי 'ניקו' את כל בעלי החיים הכשרים על השיש במטבח. עד גיל 50 אימי לא צרכה מוצרי חלב, לא מתוך מחסור, אלא משום שהם אכלו המון בשר, ואני הייתי מלכת השניצלים. זה מה שהכרתי. לא ידעתי שיש אפשרות אחרת. כיום רוב בני המשפחה שלי הפסיקו לאכול בעלי חיים, ומבחינתי

האנשים, למרות נוכחותם המספרית האדירה של בעלי החיים במשקים. הציור, המוצג בימים אלה בגלריה 'בן עמי' בתערוכה 'על כלבים וחתולים ומה שביניהם', מביא לתגובות רבות של מבקרים שמבינים את ההנחה של הדואליות המוסרית. היא חשובה מאוד וחשוב שתיאמר ותוצג.

"האדישות לסבלם של בעלי החיים בעידן המודרני קיימת בכל העולם", גורסת יפית. "ישראל מחזיקה בתארים מאוד מפוקפקים בתחום. כאשר בוחנים את מיקומה של ישראל ביחס לצריכת בשר מכל הסוגים, היא נמצאת במקום השלישי, אחרי ארה"ב ואוסטרליה. היא שיאנית צריכה של עופות לנפש, היא שיאנית בייצור של חלב מהחי. הפרה הישראלית מתהדרת בייצור של 55 ליטר חלב ביום. זה נתון נורא שלא רואה את הפרה כבעל חיים סובל, אלא כמכונה לייצור חלב. למרות זאת, אני מאמינה שהכי חשוב לפני עלות השחר, ואנחנו בדרך להגברת המודעות, לשינוי מהותי - אם זה באמצעות טכנולוגיות של בשר מתורבת, שישיראל מובילה בו, או באמצעות התבוננות מוסרית וקריאה לעשות בחירות מודעות יותר".

אקטיביזם בזמן מלחמה

מבלי לפגוע באמונה החזקה והמוכנת שלך בנושא, האם זה לא קצת נאיבי להתעכב בימים הרי גורל אלה על נושא בעלי החיים?

"כשהחלה המלחמה, אקטיביסטים רבים השתיקו מעט את המחאה למען בעלי החיים, כחלק מהרגישות למצב. הועלו פחות פוסטים בפייסבוק, בוטלו מחאות שתוכננו. גם הביטוי האמנותי השתנה והעביר את הפוקוס לסבלו את העם היהודי ולהשלכות המלחמה הקשה הזו. עם זאת, ומכיוון שאנחנו נלחמים באויב שאינו מונחה על ידי ערכים, שלא חמל על אף ילד או אדם חסר אונים שעמד מולו, דווקא ההתבוננות על הסיטואציות הללו מנכיחה את היחס שלנו כלפי בעלי החיים. קהות החושים הזו לסבלם של בעלי החיים או חוסר ההתייחסות אליהם כזכאים לחיים ללא סבל מעלים שאלות מוסריות רבות. ייתכן שההתייחסות לבעלי החיים בעת מלחמה נתפסת כנאיבית, אבל אני מאמינה שהשלום עובר דרך הצלחת. תתנהג את השינוי שאתה רוצה לראות בעולם, תן לחסרי הישע את מה שאתה מבקש לעצמך.

"כמה כוח יש לנו, האמנים, בביטוי ובהעברת המסרים. כמה חשוב קולנו", מוסיפה ואומרת יפית. "אנשים יכולים להתנגד לשלט שתחזיקי ברחוב, או לדברים שתישאי ברמקול בקול גדול. קשה לרבים לקבל מחאה הנמצאת במרכז המציאות שלהם. עם זאת, כשהם מגיעים לגלריה או למוזיאון, היכולת שלהם לקבל ביקורת מתרחבת. הם מבינים שתפקידה של האמנות הוא גם לבקר. לכן אנשים שמגיעים לתערוכה יהיו פתוחים לקבל מסרים מחאתיים, מבלי להעמיד חומות התנגדות. התערוכה יוצרת שיה, אנשים מגיעים לאירוע שבו הם מכניסים את עצמם לתוך השיח הביקורתי. בעיניי, זה המקום הכי פתוח ובעל היכולת המרבית להשפיע." ■

#JewishToo

שלי משרדרות תחושת קרבה הזדהות, כאילו אני מזמינה את הצופה לקחת חלק פעיל בשיח איתי. כל פרט בציור נבחר בקפידה. גם ציור של כלב תמים הוא בעל משמעות עמוקה ונושא בחובו הומנה לרפלקציה ומודעות".

אפרופו כלב - הציור "כולו לב" שהגיבור שלו הוא בולדוג. "נכון. הוא משקף את הפער הקיים ביחס שלנו כחברה לבעלי החיים, ומנסה לפצח את השאלה המטרידה מדוע אנו מרעפים חיבה ואכפתיות על בעלי חיים מסוימים, ולצד זה מתעללים בבעלי חיים אחרים. כאשר מתבוננים בציור 'כולו לב' בולט הבולדוג המפואר, וברקע יש עגל שכמעט אינו נראה. הבולדוג מייצג את חיות המחמד, כמו כלבים וחתולים, המוערכות בחברה האנושית. בניגוד חריף, ברקע, נמצא עגל בכלוב, טרוחק ומושלך באפלה. העגל הוא צל של התעשייה, סמל לבעלי החיים המשמשים כסחורה, כמזון. הוא מסמל עולם שנמצא מחוץ לטווח הראייה המנטלית שלנו, מחוץ למחשבתם של רוב

"ייתכן שמחאה למען בעלי החיים בעת מלחמה נתפסת כנאיבית, אבל אני מאמינה שהשלום עובר דרך הצלחת"

תוכן

24

46

12

סטייל

58 חדשות בסטייל

60 יופי | שגרת טיפוח בקיץ

אוכל

64 זרקור לתזונה | דיאטה – ד"ר מאיה רוזמן

66 עם הנכדים | מבשלים ביחד

68 עם הנכדים | פנאי באתרי מים

לפני סיום

70 אירועי תרבות ביגטיים

74 גוף ונפש

76 בגילנו

78 סבא בא

80 השאלון | סיגלית הרץ

82 בין דורי | טל סנונית על אמא מיכל סנונית

08 עם הנכדים

12 אירועי תרבות

14 תערוכות

16 נפלאות הרשת

18 ספרים

מטיילים

22 עולים לירושלים

24 קפיצה קטנה לחו"ל: האי קוס, קפריסין

מגזין

30 ראיון עם אורנה ברביבאי

36 ראיונות: המפונה אליהו לוי, הטייל יוסי יהלום,

המטפל איתמר לוריא, מנכ"ל Friends יוסי וולף,

האמנית יפית סרנגה, חוק המוח איתי אתיאל,

להקת הפלמנקו רמנגאר, הגרונטולוגית עינת פורת

החיים הטובים

ביגטיים | 2024 אוגוסט | 223 חס' גיליון
זה הזמן שלנו

איך תבלו החודש עם הנכדים

שפע של המלצות: מופעים, אירועים, טיולים, ספרים ומתכונים

חוקר המוח איתי עניאל

הקשר בין ההתנהגות לבין איכות הזיכרון, ומדוע היא חשובה יותר מהגיל ומהגנטיקה

המטפל איתמר לוריא

שיטת נאדר בוטו והשפעתה על איכות החיים בגיל המבוגר

ד"ר מאיה רזמן על הסעויות הנפוצות שאנו עושים ב"זמן הדיאטה"

ראיון אישי עם
אורנה ברביבאי
הדרך הסיזיפית להצלחה, ההפסד במרוץ לראשות העיר תל אביב, הגישה האופטימית לחיים והסבתאות המהנה

מחיר: 249 ₪ (90 ₪ באילן)

הלגה רקאטי - טיפולים אסתטיים ואנטי אייג'ינג
ללא ניתוח (ראו עמ' 62)

HELGA REKANATI
TRUE BEAUTY

9771565973009

08